ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଶ୍ରୀ ପ୍ରଣବ ମୁଖାର୍ଜୀ ଜୁଲାଇ 23, 2017ରେ ସଂସଦ ଭବନ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କକ୍ଷରେ ବିଦାୟକାଳୀନ ସମାରୋହରେ ଦେଇଥିବା ଉଦବୋଧନ

Posted On: 23 JUL 2017 6:18PM by PIB Bhubaneshwar

- 1. **ମାନ୍ୟବର ସଦସ୍ୟଗଣ**, ଭାରତୀୟ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ରର ତ୍ରୟୋଦଶ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପଦରୁ ଅବ୍ୟାହତ ନେବାର ଅବ୍ୟବହିତ ପୂର୍ବରୂ ମୁଁ ଲୋକସଭାର ମାନ୍ୟବର ବାଚସ୍ତତି ଏବଂ ରାଜ୍ୟସଭାର ମାନ୍ୟବର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ସଂସଦର ମାନ୍ୟବର ସଦସ୍ୟଗଣଙ୍କୁ ଏଭଳି ଏକ ବିଦାୟକାଳୀନ ସନ୍ଧର୍ଜୁନା ଉତ୍ସବର ଆୟୋଜନ କରିଥିବା ହେତୁ ମୋର ଗଭୀର କୃତଜ୍ଞତା ଓ ଶ୍ରୁଦ୍ଧା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି ।
- 2. ମାନ୍ୟବର ସଦସ୍ୟରଣ, ମୁଁ ସର୍ବପ୍ରଥମେ କହିବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ, ମୁଁ ଏହି ସଂସଦରୁ ହିଁ ସୃଷ୍ଠି, ଏହି ସଂସଦ ମୋର ରାଜନୈତିକ ତୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିପ୍କୁ ଗଭିଛି । ଆଜି ଯଦି ମୁଁ ଏହି ବିଷୟ କହିବା ବେଳେ ଭାବ ବିହ୍କଳ ହୋଇ ପଡ଼ୁଛି ଓ ସେଇ ସୁଦୂର ଅତୀତର କଥା ବଖାଣୁଛି, ତେବେ ଦୟାକରି ଆପଣମାନେ ମୋତେ ସହ୍ୟ କରିବେ । 1950 ମସିହା ଜାତୁୟାରୀ 26 ତାରିଖ ଦିନ ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ଏକ ଉଲେଖନୀୟ ଆଦର୍ଶ ଓ ସାହସ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପୂର୍ବକ, ଆମେ ଭାରତବାସୀ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏକ ସାର୍ବଭୌମ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିକୁ ଏବଂ ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଦେଶର ସମୟ ନାଗରିକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସର୍ବାଧିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ଏବଂ ସମାନତା ସୁନିଶ୍ୱିତ କରିବା । ପୁଣି ଦେଶର ସମୟ ନାଗରିକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାତୃତ୍ୱଭାବ, ସୃଷ୍ଟି କରିବା, ବ୍ୟକ୍ତିର ଆମ୍ସହନ୍ନାନ ରକ୍ଷା ଏବଂ ଦେଶର ଏକତାକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ଥିଲା ଏହାର ଅନ୍ୟତମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ଆଧୁନିକ ଭାରତୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ର ସକାଶେ ଏଭଳି ଆଦର୍ଶ ହିଁ ମାର୍ଗଦର୍ଶିକା ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଆବୁଛି । ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନରେ ଥିବା 395 ଟି ଧାରା ଏବଂ 12 ଟି ସୂରୀ କେବଳ ଏକ ଆଇନଗତ ନଥି ଚୁହେଁ ଯାହା କେବଳ ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଉନ୍ସିଷ୍ଟ । ବରଂ ଏହା ହେଉଛି ଦେଶର ସମାଜିକ ଆର୍ଥିକ ସଂୟାରର ଆଦି ଉନ୍ସୋଷଣା । ଦେଶର ଶହେ କୋଟିରୁ ଉର୍ଜୁ ଜନତାଙ୍କ ଆଶା ଆକାଂଷାକୁ ଏହା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛି ।
- 3. ଆଜକୁ 68 ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ପ୍ରଥମ ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବା ପରେ, ଭାରତୀୟ ସଂସଦ ଦେଶବାସୀଙ୍କ ସାର୍ବଭୌମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ନେଇ ତାର ଯାତ୍ରା ଆରୟ କରିଥିଲା । ସଂସଦର ଉଭୟ ଗୃହ ଗଠନ କରାଯାଇ ଥିଲା । ଭାରତୀୟ ପ୍ରଜାତନ୍ତର ପ୍ରଥମ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେ ସଂସଦର ପ୍ରଥମ ମିଳିତ ଅଧିବେଶନକୁ ସୟୋଧିତ କରିଥିଲେ । ଭାରତୀୟ ସଂସଦୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସେଇଠୁ ଯାତ୍ରା ଆରୟ ହୋଇଥିଲା ।

ମାନ୍ୟବର ସଦସ୍ୟଗଣ :

- 4. ଆଜକୁ 48 ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଏହି ପବିତ୍ର ଅନୁଷାନର ବିଶାଳ କକ୍ଷକୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲି, ସେତେବେଳେ ମୋତେ ମାତ୍ର 34 ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା । 1969 ମସିହା ଜୁଲାଇ ମାସରେ, ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗରୁ ରାଜ୍ୟସଭାକୁ ଛଅଟି ଆସନ ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ନିର୍ବାଚନରେ ଗୋଟିକରୁ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇ ଜଣେ ସାଂସଦ ଭାବେ ମୁଁ ଆସିଥିଲି । ସେହିବର୍ଷ ଜୁଲାଇ 4 ତାରିଖ ଦିନ ମୋର ରାଜ୍ୟସଭା ଆସନ ପାଇଁ ନିର୍ବାଚନ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏବଂ 1969 ମସିହା ଜୁଲାଇ 22 ତାରିଖ ଦିନ ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ସଂସଦର ଅଧିବେଶନରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲି ।
- 5. ମାନ୍ୟବର ସବସ୍ୟ ବୃହ, ସେହି ଦିନଠାରୁ ଦୀର୍ଘ 37 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଲୋକସଭା ଓ ରାଜ୍ୟସଭାର ସଦସ୍ୟ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲି । ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚ ଥର ରାଜ୍ୟସଭା ସଦସ୍ୟ ଭାବେ ଯେଉଁଥିରୁ ଚାରି ଥର ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗରୁ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଥର ଗୁଳରାଟରୁ ଏବଂ ଦୁଇ ଥର ଲୋକସଭାକୁ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଲି । ମୋର ଏହି ଦୀର୍ଘ ରାଜନୈତିକ ଜୀବନ ଯେତିକି ଶିକ୍ଷଣୀୟ ଥିଲା ସେତିକି ଥିଲା ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ । ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ସଂସଦକୁ ଆସିଲି ସେତେବେଳେ ରାଜ୍ୟସଭା ବହୁ ଅଭିଜ୍ଞ ରାଜନୀତିଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଭରପୂର ଓ ସମୂଦ୍ଧ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ଥିଲେ । ଅନେକ ବିତକ୍ଷଣ ବାଗ୍ନୀ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ଏମ୍. ସି. ଚଗଲା, ଅଜିତ ପ୍ରସାଦ ଜୈନ, ଜୟରାମଦାସ ଦୌଲତରାମ, ଭୂପେଶ ଗୁସ୍ତା , ଜୋଅକିମ୍ ଆଲଭା, ମହାବୀର ତ୍ୟାଗୀ, ରାଜ ନାରାୟଣ, ଭାଇ ମହାବୀର, ଲୋକନାଥ ମିଶ୍ର, ଚିଉ ବସୁ ଏବଂ ଆହୁରି ଅନେକ । ବହୁତଃ, ଭୁପେଶ ଗୁସ୍ତା ରାଜ୍ୟସଭାରେ ଥିଲେ ଏକ କିୟଦନ୍ତୀ ପୁରୁଷ । ତାଙ୍କ ୟାନ କେହି ନେଇପାରିବ ନାହିଁ । ସହ୍ଲୀର ବଲ୍ଲଭଭାଇ ପଟେଲଙ୍କ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟା ଦୟାଭାଇ ପଟେଲ ଓ ମଣିବେନ୍ ପଟେଲ ସ୍ୱତନ୍ତ ଦଳରୁ ରାଜ୍ୟସଭାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ । ପୁଣି ସଂସଦରେ ମୋର ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷଗୁଡିକ ପି.ଭି.ନରସିଂହ ରାଓ ଏବଂ ଅଟଳ ବିହାରୀ ବାଜପେୟୀଙ୍କ ଭଳି ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଜ୍ଞାନ, ଭାଷଣ ଓ ଅନୁଭୂତିରେ ପୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା । ମଧୁ ଲିମାୟେ ଓ ଡଃ ନାଥ ପାଇଙ୍କ ଧାଡିକିଆ ରୂଜି ଓ ରହସ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ମତ,ମନ୍ତବ୍ୟ ଟୀକା-ଟିୟଣୀ । ପିଲୁ ମୋଦୀଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟୁପ୍ଲମନ୍ତ୍ରତା ଓ ଜୌତୁକପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଷଣ, ହୀରେନ୍ ମୁଖାର୍ଜୀଙ୍କ କାବ୍ୟକ ଆଜୋଚନା, ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ ଗୁସ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷୁର-ଧାର ସଦୃଶ । ହାସ୍ୟରସାହ୍ଳ ମନ୍ତବ୍ୟ, ଡକ୍ସର ମନମୋହନ ସିଂହଙ୍କ ଶାନ୍ତ ଗନ୍ଧୀର ଉପସ୍ଥିତି, ଲାଲକୃଷ ଆଡଭାନୀଙ୍କ ପକ୍ସ ଉଦଦେଶ, ସାମାଜିକ ବ୍ୟବୟାପନରେ ସୋନିଆ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଭାବାବେଶପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ଥନ ମୋର ସଂଦଦ୍ୟୟ ବର୍ଷମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ପକ୍ସ ଓ ପୃଷ୍ଟ କରିଥିଲା ।
- 6. ଏକଥା ନିଃସନ୍ଦେହରେ କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ, ଶ୍ରୀମତୀ ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୋର ସଂସଦୀୟ ଜୀବନ ଅନୁପ୍ରାଣୀତ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ଦୃଢ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି, ସଷ୍ଟ ଚିନ୍ତନ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷାନ ତାଙ୍କୁ ଇଣେ ଉତୁଙ୍ଗ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରେ ପରିଶତ କରାଇଥିଲା । ସେ ସତକୁ ସତ ବୋଲି କହିବାରେ କେବେ ସୁଦ୍ଧା ଦ୍ୱିଧା ବୋଧ କରୁନଥିଲେ । ମୋର ମନେଅଛି ଜରୁରୀ ପରିସ୍ଥିତି ପରବର୍ତ୍ତ୍ତୀ ନିର୍ବାଚନରେ କଂଗ୍ରେସ ଦଳର ପରାଜୟ ପରେ ଆମେ 1978 ମସିହା ନଭେୟର ମାସରେ ଲଞ୍ଜନ ଯାଇଥିଲୁ । ଶ୍ରୀମତୀ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ଗୁଡେଇ ତୃଡେଇ ବିଭିନ୍ନ ପୁଶ୍ମ ପଚାରିବା ଲାଗି ଅନେକ ସାୟାଦିକ ସେଠାରେ ଅପେକ୍ଷାରତ ଥାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମନୋଭାବ ବେଶ ଗରମ ଥିବା ପରି ଲାଗୁଥାଏ । ସେତେବେଳେ ଶ୍ରୀମତୀ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଶ୍ୱଟି ଜଣେ ସାୟାଦିକ ପଚାରିଥିଲେ । କରୁରୀ ପରିସ୍ଥିତିରୁ ଆପଣ କି ସୁଫଳ ପାଇଲେ? ସେହି ସାୟାଦିକଙ୍କ ଆଡକୁ ହିଁ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ ଇନ୍ସିରା ଗାନ୍ଧୀ ସିଧା ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ । ସେଇ 21 ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଆମେ ସବୁ ଶ୍ରେଶୀର ଭାରତୀୟ ନାଗରୀକଙ୍କୁ ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ଦୂରେଇ ରଖିବାରେ ସକ୍ଷମ ହେଲୁ । ହୋ ହୋ ହସ ସହ କିଛି କ୍ଷଣ ଭିତରେ ସମହେ ପୁରା ନୀରବ ହୋଇଗଲେ । ତାପରେ ଆଉ କେହି କିଛି ପ୍ରଶ୍ମ ପଚାରିଲେ ନୀହିଁ ଓ ଅନ୍ଥ ସମୟ ଭିତରେ ଉପସ୍ଥିତ ସାୟାଦିକମାନେ କିଏ କୁଆଡେ ଉଭେଇଗଲେ ଏବଂ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ମୋ ନିଜ ଭୁଲକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଏବଂ ନିଜକୁ ସୁଧାରିନେବା ଭଳି ଏକ ପ୍ରଗନ୍ଧିଳା ଲାଭ କରିଥିଲି । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମ୍ ପ୍ରମାଣନ ଠାରୁ ଆମ୍ ସଂଶୋଧନ ହିଁ ଶ୍ରେଷ ପଣା ବୋଲି ମୋର ହୃଦନେଧ ହୋଇଥିଲା ।
- 7. ମାନ୍ୟବର ସଦସ୍ୟରଣ, ସେତେବେଳେ ସାମାଜିକ ଓ ଆର୍ଥିକ ବିଧେୟକକୁ ନେଇ ସଂସଦର ଉଭୟ ରୃହରେ ସରଗରମ ଆଲୋଚନା ଓ ଶିକ୍ଷଣୀୟ ବିତର୍କ ହେଉଥିଲା । ଟ୍ରେକରୀ ବେଂଚରେ ହେଉ କି ବିରୋଧୀ ପକ୍ଷରେ ବସି, ସଂସଦର ଏହି ମହାନ ହନ୍ତମାନଙ୍କ ବଞ୍ଚବ୍ୟକୁ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ଧରି ଶୁଣିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇ ମୋତେ ଲାଗୁଥିଲା ଯେ, ଏହି ମହାନ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଆତ୍ୟାର ମୁଁ ବି ଅଂଶ ବିଶେଷ । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ବିତର୍କ ଆଲୋଚନା ଓ ବିରୋଧାଭାଷର ବାଞ୍ଚବ ଉପାଦେୟତାକୁ ଭଲ ରୂପେ ବୁଝିପାରିଥିଲି । ମୋର ହୃଦବୋଧ ହୋଇଥିଲା ଯେ ସଂସଦ କାର୍ଯ୍ୟ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ସରକାରଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ବିରୋଧୀମାନଙ୍କୁ ତାହା କେତେ ଅଧିକ ବାଧେ । କାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆବେର, ଉଦବେଗକୁ ଉପଛାପନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ସେମାନେ ପାଇପାରନ୍ତି, ନାହିଁ । ପଣ୍ଡିତ ଜବାହରଲାଲ ନେହେରୁ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହାକୁ ମର୍ମେ ମର୍ମେ ମୁଁ ଉପଲବଧି କରିଥିଲି । ସେ କହିଥିଲେ ମୁଁ ତାଙ୍କ ବଞ୍ଚବ୍ୟକୁ ଭଦ୍ଧାର କରୁଛି "ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ଜୁମଶୀଳତା ମଧ୍ୟରେ ସଦାବେଳେ ଏକ ସନ୍ଧୁଳନ ରକ୍ଷା କରାଯିବା ଉଚିତ । ସଂସଦୀୟ ଗଣତାନ୍ତୀକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏଇ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ଜୁମଶୀଳତାକୁ ବହନ କରେ । ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଗୃହର ସଦସ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ବହୁ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଯେଉଁମାନେ କି ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ଜଡିତ, ଏହା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ସେ ସେମାନେ ଏଭଳି ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ବୃତ୍ତି କରିବେ, ଯଥାଶୀଘ୍ର ସନ୍ଧବ ଏହା ସଂପାଦନ କରିବେ ଯେଉଁଥିରେ କି କ୍ରମଶୀଳତାର ଧାରା ଅବ୍ୟାହତ ରହିହିବ । ଯଦି କ୍ରମଶୀଳତା ତୃତିଯାଏ, ଆମେ ଛିନ୍ଦମଳ ହୋଇପଡିବା ଏବଂ ସଂସଦୀୟ ଗଣତାନ୍ତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭୁଷ୍ଡିତ ପତିବ" । ଗରିବ ଲୋକଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ଏବଂ କୃଷକମାନଙ୍କ ଉନ୍ଦିତ କଳେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ୍ତ ଅନେକ ଆଇନ ଗୃହୀତ ହେବାର ଆକଳନକୁ ମୁଁ ଉପଭୋଗ କରୁଛି । ନିକଟରେ ଗୃହୀତ ହୋଇଥିବା ବଷ୍ଟ ଓ ସେବା କର (GST) ଏବଂ ଗତ ଜୁଲାଇ 1 ତାରିଖରୁ ଏହାର ଶୁଭାରୟ ସହଭାଗୀ ସଂଘୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଏକ ଉଚ୍ଚଳ ଉଦାହରଣ ଯାହା ଭାରତୀୟ ଗଣତରର ପରିପକ୍ତା ସଂପର୍କରେ ପର୍ଦ୍ଦାନ କରିଛନ୍ତି ।
- 8. ମହାନ୍ ଭାରତର ଉତ୍ତାନର ଜଣେ ଦୁଷା ଏବଂ ସେଥିରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମୋତେ ମିଳୁଛି । 130 କୋଟି ଜନତାଙ୍କ ଭାରତ ଯେଉଁଠି ତିନୋଟି ମୂଳ ଗୋଷୀର ଲୋକ ଆର୍ଯ୍ୟ, ଦ୍ରାବିଡ ଏବଂ ମଙ୍ଗୋଲୀୟ ବସବାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ସାତଟି ପ୍ରମୁଖ ଧର୍ମରେ ବିଶ୍ୱାସୀ ଏବଂ 122 ଟି ଭାଷାରେ ବାର୍ଡ୍ତ୍ତାଳାପ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ବିଧାନ ତଳେ ଗୋଟିଏ ଧୁକା ତଳେ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଶାସିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ଦୈନଦିନ ଜୀବନ ବଞ୍ଚୁଛନ୍ତି ।
- 9. ମାନ୍ୟବର ସଦସ୍ୟରଣ, 3ନିୟୂତ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର ର ଏହି ବିଶାଳ ଭୂଖଞ ଓ ଦ୍ୱୀପ ପୂଂଚ୍ଚର କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଅଂଶ ନାହିଁ ଯାହାରକି ଏହି ସଂସଦରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇନାହିଁ । ଏହି ଦେଶର 543 ଟି ସଂସଦୀୟ କ୍ଷେତ୍ରକୁ 543 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଲୋକସଭାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି । ସେହି ଭଳି 29 ଟି ରାଜ୍ୟ ଓ ସାତଟି କେନ୍ଦ୍ର ଶାସିତ କ୍ଷେତ୍ରରୁ 245 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ରାଜ୍ୟସଭାକୁ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ସମଗ୍ର ଦେଶବାସୀଙ୍କ ଲାଗି ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରନ୍ତି, ସମଞ୍ଜ ପ୍ରକାର ପ୍ରଶାସନିକ କାର୍ଯ୍ୟଦେଶକୁ ତର୍ଜମା କରନ୍ତି ଏବଂ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥର ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତର ଦାୟିତ୍ୱକୁ ସୁନିଶ୍ବିତ କରିଥାନ୍ତି । ଏହି 788 ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ସ୍ୱର ସମାନ ଭାବେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏହା ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର ବିଷୟ ଯେ କ୍ରମେ ସଂସଦୀୟ ଚର୍ଭ୍ବାର ସମୟ ହ୍ରାସ ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ପ୍ରଶାସନ ଦିନକୁ ଦିନ ଯେତିକି କଟିଳ ହେବାରେ ଲାଗିଛି ସେଥିରେ ଆଇନ ପ୍ରଶୟନ ପୂର୍ବରୁ ଏହାର ତର୍ଜମା ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ଆଲୋଚନା ସେତିକ ବ୍ୟାପକ ହେବା ଉଚିତ । ଗୁହରେ ମୁକ୍ତ ଆଲୋଚନା ହେବାର ବିଜଳ୍ପ କମିଟି ହ୍ୱାରା ତର୍ଜମା କଦାପି ହୋଇନପାରେ । ଯେତେବେଳେ ସଂସଦ ତାର ଆଇନ ପ୍ରଶୟନ ଦାୟିତ୍ୱ ସଂପାଦନରେ ବିଫଳ ହୁଏ ଅଥବା ବିନା ଆଲୋଚନାରେ ଆଇନ ପ୍ରଶୟନ କରେ, ମୁଁ ଅନୁଭବ କରେ ଯେ, ଏହି ମହାନ ରାଷ୍ଟ୍ରର ନାଗରିକମାନେ ଏହା ଉପରେ ନ୍ୟନ୍ତ ଜରିଥିବା ଆଣା ଭଙ୍ଗ ହୋଇଥାଏ ।
- 10. ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଭଳି ସାଧନ ମାଧ୍ୟମରେ, ଯେତେବେଳେ କି ସଂସଦ ଅଧିବେଶନରେ ନାହିଁ, ସେହି ସମୟରେ କୌଣସି ଅତ୍ୟାଦଶ୍ୟକ ପରିସ୍କୃତିର ମୁଳାବିଲା ସକାଶେ କାର୍ଯ୍ୟପାଳିକା ହାତରେ ଆଇନ ପ୍ରଷ୍ତୁତ କରିବା ସକାଶେ ବିଶେଷ କ୍ଷମତା ନ୍ୟଞ କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ସେପରି ଅଧ୍ୟାଦେଶ ସଂସଦର ପରିବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିବେଶନ ଅଚୁଷ୍ଠିତ ହେବାର ଛଅ ସସ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱୀକୃତି ଲାଭ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।
- 11. ମୋର ଦୃଢ ମତ ଯେ କେତେକ ଅତି ଜରୁରୀ ଅବସ୍କାରେ ହିଁ ଅଧ୍ୟାଦେଶ ମାର୍ଗକୁ ଆପଶେଇବା ଉଚିତ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ବ୍ୟାପାରରେ କଦାପି ଅଧ୍ୟାଦେଶର ମାର୍ଗ ଆପଶେଇବା ଅନୁଚିତ । ଯେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ବଂସଦର ବିଚରାଧୀନ ରହିଛି ଅଥବା ଗୃହରେ ଉପଛାପନ କରାଯାଇଛି ବା ଗୃହର କୌଣସି କମିଟି ନିକଟରେ ରହିଛି ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଅଧ୍ୟାଦେଶ ମାର୍ଗର ସାହାଯ୍ୟ ନିଆ ନଯିବା ଉଚିତ । ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଜରୁରୀ ମନେହୁଏ । ସଂପୃକ୍ତ କମିଟି କୁ ସେ ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାଯିବା ଦରକାର ଏବଂ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କମିଟି ତାଙ୍କର ରିପୋର୍ଟ ଉପଛାପନ କରିବା ଲାଗି ବ୍ୟବଛା କରାଯିବା ବାଞ୍ଚନୀୟ ।

12. ମାନ୍ୟବର ସଦସ୍ୟଗଣ,

2012 ମସିହା ଜୁଲାଇ ମାସରେ ଲୋକସଭାରେ ମୋର ସଦସ୍ୟ ଅବଧି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ମାସ 22 ତାରିଖ ଦିନ ଭାରତୀୟ ପ୍ରକାତନ୍ତର ତ୍ରୟୋଦଶ ରାଷ୍ତପତି ଭାବେ ମୁଁ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିବା ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ଯଦିଓ ସେହି ଦିନ ମୋର ଦୀର୍ଘ 37 ବର୍ଷର ସଂସଦୀୟ ଜୀବନରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ୍ଣହେଦ ପଡିଥିଲା । ତଥାପି ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ମୁଁ ମୋର ଅତୁଟ ବନ୍ଧନ ଜାରି ରଖିଛି । ବୟୁତଃ, ମୁଁ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନର ଏକ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଂଗ ପାଲତି ଯାଇଛି । ସାମ୍ବିଧାନିକ ବ୍ୟବୟା ଅନୁସାରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ହେଉଛନ୍ତି ସଂସଦର ଅବିଚ୍ଛେଦ ଅଙ୍ଗ । ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା - 79 ଉଲେଖ କରେ ଯେ, କେନ୍ଦ୍ର ପାଇଁ ଏକ ସଂସଦ ରହିବ ଯାହା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଏବଂ ଦୁଇଟି ସଦନ/ଗୃହ ଯଥା କାଉନସିଲ ଅଫ ଷେଟ (ରାଜ୍ୟସଭା) ଏବଂ ହାଉସ ଅଫ ଦି ପିପୁଲ (ଲୋକସଭା) କୁ ନେଇ ଗଠିତ ହେବ । ଏହି ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ, ମୋର ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ସମ୍ବିଧାନର ରକ୍ଷକ ଭାବେ ଦାୟିତ୍ୱ ରହିଆସିଥିଲା । ଶପଥ ଗ୍ରହଣ ବେଳେ ମୁଁ ଯାହା କହିଥିଲି ମୁଁ - ସମ୍ବିଧାନର ସଂରକ୍ଷଣ, ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ଏହାକୁ ସମର୍ଥନ ଲାଗି ଶତତ ଉଦ୍ୟମ କରିବି, ତାହା କେବଳ କଥାରେ ଚୁହେଁ ଆନ୍ତରିକ ନିଷ୍ଧା ସହ, ଏହି କର୍ତ୍ତ୍ୱକ୍ୟରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦକ୍ଷପରେ । ମୁଁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦୀଙ୍କ ଠାରୁ ସଦାବେଳେ ପରାମର୍ଶ ଓ ସହଯୋଗ ପାଇଛି ଓ ଯଥେଷ୍ଟ ଉପକୃତ ହୋଇଛି । ନିଜର ନିଷ୍ଠା ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟର ସହ ସେ ଦେଶରେ ସଂୟାରମୂଳକ ପରିବର୍ତ୍ତ୍ରନ ଆଣିବାରେ କ୍ରତୀ ଅଛନ୍ତି । ଆମ ଘନିଷ୍ଠତା ଓ ତାଙ୍କର ମୋ ପ୍ରତି ଭବ୍ୟ ଓ ସୌହାହ୍ୟୁପ୍ରଣ୍ଣ ଆଚରଣର ସ୍ମତିକୁ ସଦାସର୍ବଦା ମୁଁ ନିଜ ପାଖରେ ରଖି ଥିବି ।

13. ଭାରତୀୟ ସାଧାରଣତନ୍ତର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପଦରୁ ଅବସର ନେବା ଅର୍ଥ ଯେ, ସଂସଦ ସହ ମୋର ସଂପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣଚ୍ଛେଦ ପଡିବାକୁ ଯାଉଛି । ଭାରତୀୟ ସଂସଦର ମୁଁ ଆଉ ଅଂଶ ବିଶେଷ ହୋଇ ରହିପାରିବି ନାହିଁ । ସାମାନ୍ୟ ଦୁଃଖ ଓ ସ୍ମୃତିର ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁକୁ ହୃଦୟରେ ବହନ କରି ମୁଁ ଏହି ମହାନ ଗୃହରୁ ଆଜି ବିଦାୟ ନେବାକୁ ଯାଉଛି ।			
14. ପ୍ରିୟ ବହୁରଣ , କୃତଜ୍ଞତାର ଭାବନା ଏବଂ ହୃଦୟର ପ୍ରାର୍ଥନା ସହ, ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଉଛି । ମନରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଓ ଆନନ୍ଦର ସହ ମୁଁ ବିଦାୟ ନେଉଛି ଯେ ଏହି ମହାନ ଅନୁଷାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ମହାନ ଦେଶର ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ଜଣେ ନିଷ୍ଠାପର ସେବକ ଭାବେ ସେବା କରିବାର ସୁଯୋଗ ମୋତେ ମିଳିଛି ।			
ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ			
କୟହିନ୍			
(Release ID: 1497280) Visitor Counter : 2			
f y	Ø	\boxtimes	in